

การศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบผสมผสาน (Blended Learning) ระดับอุดมศึกษา

จิรญา โฮ วงศ์ใหญ่¹ ธรรมพร กุศลสวัสดิ์²

สำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง¹

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนรูปแบบผสมผสานที่ส่งผลต่อคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) เพื่อศึกษาข้อดีและข้อจำกัดของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนผ่านรูปแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์ผู้สอนในสาขาภาษาจีนจากทั่วประเทศไทยโดยเลือกแบบเจาะจงจาก 1 มหาวิทยาลัยของแต่ละภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ ทั้งหมด 5 มหาวิทยาลัย จำนวนอาจารย์ทั้งหมด 60 คน โดยแบ่งขอบเขตเชิงเนื้อหาวิชาออกเป็น 2 ลักษณะ ประกอบด้วยวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย (Skill domain) และวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย (Cognitive domain) ช่วงเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือช่วงปีการศึกษา 2563 โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed method) โดยเก็บข้อมูลในรูปแบบของแบบสอบถามและสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในงานวิจัยคือการวิเคราะห์ค่าเปอร์เซ็นต์ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) ลักษณะทางกายภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนรูปแบบผสมผสานด้านสัดส่วนเนื้อหาสาระการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยมากกว่ารายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย ส่งผลกระทบต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน จำนวนนักศึกษาต่อตอนเรียนในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยอยู่ที่ 30-39 คน และในรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย 30-59 คน รูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยใช้วิธีการอัดวิดีโอการสอน จากนั้นเข้าชั้นเรียนจริงเพื่อฝึกฝนทักษะ รายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัยใช้รูปแบบการสอนแบบถ่ายทอดสด (live) พร้อมทั้งอัดวิดีโอเพื่อให้ นักศึกษาสามารถศึกษาย้อนหลังได้ สำหรับปัญหาที่พบ ได้แก่ ปัญหาอินเทอร์เน็ต ปัญหาสภาพแวดล้อมในการเรียนของนักศึกษา ปัญหานักศึกษาไม่เรียนรู้ด้วยตนเอง และปัญหาที่พบขณะคุมสอบแบบออนไลน์ ซึ่งการคุมสอบออนไลน์ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการวัดและประเมินผล จึงส่งผลให้การวัดและประเมินผลในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยและพุทธิพิสัยมีการปรับเปลี่ยนเล็กน้อยหลังจากการใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสาน และพบว่าคุณภาพด้านผลการศึกษาของผู้เรียนมีทั้งเพิ่มขึ้นและลดลง ส่วนมากจะขึ้นอยู่กับ การปรับตัวให้เข้ากับรูปแบบการเรียนการสอนของผู้เรียน 2) ข้อดีและข้อจำกัดของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนรูปแบบผสมผสานสรุปผ่านมุมมองของอาจารย์ผู้สอน มีดังนี้ 2.1) ข้อดี ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนรู้ภาษาจีนเพิ่มขึ้น สื่อการสอนภาษาจีนมีความหลากหลายมากขึ้น ผู้เรียนและผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารระหว่างกันเพิ่มมากขึ้น และผู้เรียนเริ่มปรับตัวให้เหมาะสมกับการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสาน 2.2) ข้อจำกัด พบว่าอุปกรณ์การเรียนและสภาพแวดล้อมในขณะเรียนไม่พร้อม อาจารย์ใช้เวลาในการเตรียมการสอนเพิ่มขึ้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาเกิดความคลาดเคลื่อน และพบปัญหาทักษะภาษาจีนของผู้เรียนในด้านการนำเสนอหน้าชั้นเรียน การออกเสียง การเขียนภาษาจีน และการแสดงบทบาทสมมติเป็นภาษาจีน

คำสำคัญ: การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน, การเรียนการสอนภาษาจีน, การสอนภาษาจีน, ระดับอุดมศึกษา

The study of Blended Learning in Chinese Education of Undergraduate Program

Jiraya Ho Wongyai¹ Thammaphorn Kusonsawat²

School of Sinology, Mae Fah Luang University¹

Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University²

Abstract

This research has the following objectives: 1) to investigate the physical characteristics of blended learning in teaching Chinese language and their impact on learning outcomes, and 2) to examine the advantages and limitations of blended learning in teaching Chinese language, focusing on a sample group of Chinese language teachers from various regions in Thailand, representing the northern, central, northeastern, eastern, and southern regions, totaling 5 universities with a total of 60 participants. The study classified the course content into two categories: skills oriented Chinese language courses and cognitive-oriented Chinese language courses. The research was conducted in the year 2020. The research instruments used in the research include questionnaire and interview. The statistics used in the research include percentage and data analysis of comments or suggestions was done through document analysis.

The research findings indicated that 1) the physical characteristics of blended learning in teaching Chinese language have a greater emphasis on skills-oriented content compared to cognitive-oriented content. This has implications for the different teaching and learning activities. The class size for skills-oriented Chinese language courses ranges from 30 to 39 students, while for cognitive oriented courses, it ranges from 30 to 59 students. The teaching method for skills-oriented courses involves video lecture recordings followed by in-class practice, while cognitive-oriented courses utilize live teaching sessions with video recordings for review. Some of the challenges encountered include internet connectivity issues, student learning environments, self-directed learning, and online proctoring. The assessment and evaluation methods for skills-oriented and cognitive-oriented Chinese language courses underwent minor adjustments after the implementation of blended learning. The quality of student learning outcomes varied, with improvements in some cases and decreases in others, largely depending on students' adaptation to the blended learning format and 2) the advantages and limitations of blended learning in teaching Chinese language, as perceived by the instructors, are summarized as follows: 2.1) Advantages: increased student autonomy in language learning, greater diversity in teaching materials for Chinese language instruction, enhanced interactions between students and instructors, fostering improved communication and students adapt better to the blended learning format. 2.2 Limitations: challenges related to the readiness of learning equipment and the learning environment, increased preparation

time required by instructors, variability in student language proficiency, and challenges in speaking, writing, and presenting in Chinese language classes.

Keywords: Blended Learning, Chinese Education, Teaching Chinese Language, Undergraduate Program

บทนำ

ช่วงปลายปีพ.ศ. 2562 เกิดสถานการณ์การระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อสถานศึกษาทั่วประเทศ ทำให้ระบบการจัดการเรียนการสอนของวงการศึกษาก่อเกิดการเปลี่ยนแปลง จากรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน เป็นการใช่วิธีการสอนในวิธีการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบการสอนออนไลน์ ผ่านโปรแกรมต่าง ๆ การใช้แอปพลิเคชันห้องเรียนเสมือน (Virtual Classroom) หรือการถ่ายทอดการสอนผ่านโทรทัศน์ เป็นต้น รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ วิธีการสอนรูปแบบผสมผสาน ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างการเรียนการสอนในชั้นเรียน (Onsite) ร่วมกับการสอนแบบออนไลน์ (Online) ขณะนี้หลายประเทศกำลังเผชิญปัญหาการปรับตัวด้านต่าง ๆ รวมทั้งด้านการศึกษา แต่ในบริบทการศึกษาของประเทศไทยนั้นสามารถปรับตัวได้อย่างยืดหยุ่น เป็นเพราะการสนับสนุนและบังคับใช้ตามนโยบายรัฐจึงทำให้การปรับตัวเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว สถานศึกษาในประเทศไทยไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนประถมศึกษา หรือระดับมหาวิทยาลัยต่างก็ทำตามรูปแบบ “停课不停学” ซึ่งหมายความว่า “หยุดการเรียนการสอนในห้องเรียนได้ แต่ต้องไม่หยุดการเรียนรู้” ไม่ว่าเราจะอยู่ที่ใด เวลาใดก็สามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้ ทั้งนี้หลิวลี่หมิน (Liu, 2020) ได้กล่าวถึงการริเริ่มรูปแบบการเรียนการสอนตามวิถีชีวิตแบบ New Normal ว่าในอนาคตรูปแบบการเรียนการสอนจะมีทั้งการเรียนแบบเจอหน้ากันภายในห้องเรียนผสมผสานกับการเรียนออนไลน์ไปด้วยในเวลาเดียวกัน ตามวิธี Blended Learning ห้องเรียนจะกลายเป็นห้องที่มีไว้เพื่อฝึกการโต้ตอบ ฝึกเชิงปฏิบัติการ และการสำรวจเพียงเท่านั้น หยิน โฮ่วซิง (Yin, 2020) ได้เสนอขั้นตอนการออกแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานประกอบด้วย ขั้นตอนการวิเคราะห์ วิเคราะห์คุณสมบัติของผู้เรียน วัตถุประสงค์การเรียนรู้ รวมถึงสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ แบบผสมผสาน ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากขั้นตอนแรกจะนำไปออกแบบกิจกรรมและวัสดุการเรียนรู้ในขั้นต่อไป จำแนกออกเป็น 4 ส่วนย่อย ได้แก่ การออกแบบภาพรวมของการเรียนรู้แบบผสมผสาน การออกแบบกิจกรรมแต่ละรายวิชา การออกแบบเนื้อหาสาระ และการออกแบบประเมินผลการเรียนการสอน ผลของการใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานมีทั้งข้อดีและข้อจำกัด รวมทั้งถาวร ทิศทองคำ (Thittongkam, 2017) ได้ชี้ให้เห็นว่าการออกแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานมาพร้อมกับความท้าทาย ดังนั้นสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ควรมีกรอบนโยบาย การวางแผนกลยุทธ์ การดำเนินงาน รวมไปถึงระบุวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานที่มีความชัดเจน และเป็นระบบที่ดี

วิธีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสานที่นิยมใช้กัน คือ การสอนแบบถ่ายทอดสดและวิธีการอัดวิดีโอการสอน ซึ่งหากนำวิธีการสอนทั้งสองรูปแบบนี้ไว้ด้วยกันจะสามารถเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด หวาง รุ่ยเฟิง (Wang, 2020) เสนอโมเดลการสอนแบบใช้วิธีที่ผสมผสาน ดังนี้ 1. การสอนแบบถ่ายทอดสดก่อนเรียน 2. การสอนแบบถ่ายทอดสดในระหว่างเรียน 3. การสอนแบบถ่ายทอดสดหลังเรียน รวมการตอบคำถามข้อสงสัย และการทำการบ้าน นอกเหนือจากรูปแบบวิธีการในการเรียนการสอน ยังให้ความสำคัญกับสื่อการเรียนรู้ รวมถึงกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่อัปเดตขึ้นให้บนเว็บไซต์ เพื่อให้ผู้เรียนเข้ามาเปิดดูได้ตลอดเวลา ซึ่งสอดคล้องกับ อนรรฆ สาสุข (Sasuk, 2013) ที่เสนอให้ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนทำการบันทึกการเรียนรู้ (Online Learning Log) ผ่าน Edmodo กิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสื่อสารนอกห้องเรียนร่วมกันผ่าน Facebook การแสดงความคิดเห็นผ่าน popplet และสรุปความรู้

ความเข้าใจการเรียนรู้ในห้องเรียนและส่งงานผ่าน Online Assignment ต่อมา นำโชค บุตรน้ำเพชร (Budnampetch, 2021) ใช้รูปแบบการเรียนการสอนซ่อมเสริมแบบผสมผสานร่วมกับเทคนิคการสอนโดยการสร้างเรื่องเพื่อช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนอย่างมีความสุข สนุกสนาน และมีเจตคติที่ดีขึ้นต่อรายวิชา เช่นเดียวกับประทวน คล้ายศรี (Klaysri, 2016) ที่ได้เสนอไว้ว่าการจัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสานร่วมกับแนวคิดอภิปัญญาช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามกระบวนการและขั้นตอนที่ชัดเจน ทำให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

การจัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสานในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับสายภาษาศาสตร์ก็นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย วลัย ตันติวิญญูโกศล (Tantiwitkosol, 2017) ได้พัฒนารูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานด้วยเทคนิค GRIS โดยเป็นการจัดการเรียนแบบผสมผสานแบบแนวตั้งด้วยสัดส่วน 50:50 การเรียนการสอนในชั้นเรียนและเรียนออนไลน์ร่วมกัน ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านภาษาไทยได้คล่องขึ้น ส่วน ณ ฤทัย จันทร์ทัพ (Chanthap, 2019) ได้ทำการศึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานบูรณาการในหลักสูตรภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาสาระและกิจกรรมออนไลน์ของหลักสูตร มีความคิดเห็นในเชิงบวกต่อการเรียนการสอนแบบผสมผสาน สำหรับศาสตร์ทางด้านภาษาจีนก็เช่นกัน คริสเตียน มุลเลอร์ (Muller, 2012) ได้สรุปผลการประเมินของแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานสำหรับการเรียนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ยอมรับเครื่องมือการเรียนรู้แบบออนไลน์ได้เป็นอย่างดี โดยหลังจากที่ผู้เรียนได้เข้าร่วมหลักสูตรแล้ว ทำให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่น และมองเห็นศักยภาพของเครื่องมือการเรียนรู้แบบออนไลน์ ส่วนข้อจำกัด ผู้เรียนได้แจ้งข้อมูลเรื่องปัญหาทางเทคนิค เช่น การนำเข้าข้อมูล และการแสดงตัวอักษรจีนในระบบคอมพิวเตอร์ ผู้เรียนส่วนใหญ่เชื่อว่าการผสมผสานการเรียนรู้ที่ลงตัวจะประกอบด้วยเนื้อหาออนไลน์ 40%-50% ในขณะที่ความเป็นจริงออนไลน์ใช้แค่เพียง 30 % ของหลักสูตรทั้งหมด ผู้เรียน 98 % ระบุว่าคอมพิวเตอร์ที่ช่วยเรียนรู้ทางด้านภาษาควรได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องในอนาคต ซึ่งเป็นโอกาสที่ดีในการยกระดับการเรียนรู้ภาษาจีนได้เช่นกัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าการศึกษาและงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์นั้นมีจำนวนมาก ส่วนงานวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสานนั้นยังพบเป็นจำนวนน้อย ส่วนมากแล้วจะพบในรูปแบบบทความ งานวิจัยที่พบส่วนใหญ่จะเป็นการประยุกต์ใช้การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานร่วมกับรายวิชาในศาสตร์อื่น ๆ เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ พัฒนาหลักสูตร และเทคนิคการฝึกอบรม เป็นต้น ส่วนในศาสตร์ภาษานั้น พบในรายวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ในรายวิชาภาษาจีนยังพบเป็นจำนวนไม่มากนัก อีกทั้งงานวิจัยที่พบในประเทศจีนนั้นมีเพียงการวิจัยรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานที่ใช้กับนักศึกษาชาวจีนเพียงเท่านั้น ยังไม่พบบางงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้กับนักศึกษาชาวไทยที่เรียนภาษาจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาลักษณะทางกายภาพต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบผสมผสาน เช่น อัตราส่วนในการบริหารจัดการ รูปแบบการสอน จำนวนนักศึกษา เทคโนโลยี นวัตกรรมสื่อการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รวมไปถึงข้อดีและข้อจำกัดของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบผสมผสาน เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีนต่าง ๆ ผ่านรูปแบบผสมผสานให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนรูปแบบผสมผสาน (Blended Learning) ที่ส่งผลต่อคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. เพื่อศึกษาข้อดีและข้อจำกัดของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนผ่านรูปแบบผสมผสาน

ระเบียบวิธีวิจัย

1. วิธีดำเนินการวิจัย การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed method) โดยเก็บข้อมูลในรูปแบบของแบบสอบถามและสัมภาษณ์วิธีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนของอาจารย์กลุ่มตัวอย่าง

1.1 แบบสอบถาม (Structured questionnaire) วิธีการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์กลุ่มตัวอย่าง สอบถามข้อดีและข้อจำกัดของการใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสานในรายวิชาของอาจารย์กลุ่มตัวอย่าง สรุปผลการศึกษานักศึกษาในตอนที่เรียนที่รับผิดชอบ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

1.2 สัมภาษณ์ (Interviews) วิธีการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์กลุ่มตัวอย่าง สอบถามข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสานในรายวิชา สอบถามถึงปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาเพิ่มเติมจากแบบสอบถาม

สถิติที่ใช้ในงานวิจัย คือ ค่าเปอร์เซ็นต์ และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) เพื่อเสนอแนะแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีนรูปแบบผสมผสานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตกลุ่มประชากรวิจัย คือ อาจารย์ผู้สอนในสาขาภาษาจีนจากทั่วประเทศไทยโดยเลือกแบบเจาะจง 1 มหาวิทยาลัยจากแต่ละภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ ทั้งหมด 5 มหาวิทยาลัย แบ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย และวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย ที่เปิดสอนในภาคการศึกษาด้าน ประจำปีการศึกษา 2563 โดยมีจำนวนอาจารย์รวมทั้งหมด 60 ท่าน

ขอบเขตเชิงเนื้อหา แบ่งรายวิชาเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.1 วิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย (Skill domain) หมายถึง รายวิชาภาษาจีนที่มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติ โดยเฉพาะทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตัวอย่างเช่น วิชาภาษาจีนพื้นฐาน วิชาการฟังและพูดภาษาจีน วิชาการอ่านภาษาจีน วิชาการเขียนภาษาจีน เป็นต้น

2.2 วิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย (Cognitive domain) หมายถึง รายวิชาภาษาจีนที่มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เน้นความสามารถทางสมอง ความรอบรู้ในเนื้อหาสาระ หรือทฤษฎีที่มีเนื้อหาเฉพาะด้าน ตัวอย่างเช่น วิชาวรรณคดีจีน วิชาประวัติศาสตร์จีน วิชาวัฒนธรรมจีน เป็นต้น

ผลการวิจัย

วิจัยครั้งนี้ รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาจีนในระดับอุดมศึกษา แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ลักษณะทางกายภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนรูปแบบผสมผสาน และด้านที่ 2 ข้อดี ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบผสมผสาน ดังนี้

ด้านที่ 1 ลักษณะทางกายภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนรูปแบบผสมผสาน

รายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย

ส่วนที่ 1 สัดส่วนของการจัดการเรียนการสอน ลักษณะของรายวิชา และจำนวนนักศึกษาต่อตอนเรียนในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย

1.1 สัดส่วนทักษะพิสัยต่อพุทธิพิสัยในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย

รายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยที่มีสัดส่วนเนื้อหาสาระการเรียนรู้ทักษะพิสัยต่อพุทธิพิสัย 80:20 มีค่าเฉลี่ยที่ 52.9 % ซึ่งสามารถสรุปได้ว่ารายวิชาดังกล่าวมีเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติ ฝึกฝน ภาษาจีนให้เกิดทักษะความชำนาญในด้านการสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน เขียน

1.2 สัดส่วนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสาน Online ต่อ Onsite ในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย

สัดส่วนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสาน Online ต่อ Onsite ในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย ที่ 100:0 หรือจัดการเรียนการสอนแบบ Online 100% มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 64.7% ผู้สอนจากหลายมหาวิทยาลัยปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนจากการสอนในชั้นเรียน เข้าสู่ระบบออนไลน์ทั้งหมด ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนต้องเรียนรู้ในการปรับตัวให้เหมาะสม สัดส่วนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสาน Online ต่อ Onsite ในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยที่มีค่าเฉลี่ยที่ 11.8% มีสองกลุ่มอยู่ที่สัดส่วน 40:60 และกลุ่ม 30:70 ซึ่งอาจารย์ผู้สอนได้จัดรูปแบบการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละรายวิชา

1.3 จำนวนนักศึกษาต่อตอนเรียนสำหรับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสานในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย

มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จัดจำนวนนักศึกษาต่อตอนเรียนในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยอยู่ในช่วง 30-39 คน คิดเป็นร้อยละ 52.9 ซึ่งเป็นจำนวนที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนที่เน้นการปฏิบัติ ฝึกฝนเป็นประจำสม่ำเสมอ

ส่วนที่ 2 ลักษณะทางกายภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนรูปแบบผสมผสานในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย

2.1 ลักษณะ และรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย
ประเภทการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนออกเป็น 3 รูปแบบ ประกอบด้วย

รูปแบบที่ 1 การจัดการเรียนการสอนแบบถ่ายทอดสด (live) หมายถึง อาจารย์ผู้สอนทำการถ่ายทอดสดสอนในชั้นเรียนหรือสอนผ่านโปรแกรมออนไลน์

รูปแบบที่ 2 การจัดการเรียนการสอนแบบถ่ายทอดสด (live) พร้อมทั้งอัดวิดีโอทัศน์ หมายถึง อาจารย์ผู้สอนทำการถ่ายทอดสดสอนในชั้นเรียนหรือสอนผ่านโปรแกรมออนไลน์ โดยในขณะเดียวกันอาจารย์จะอัดวิดีโอทัศน์การสอนไปด้วย เพื่อให้นักศึกษาสามารถย้อนกลับมาเรียนรู้ด้วยตนเองจากวิดีโอทัศน์อีกครั้ง

รูปแบบที่ 3 อาจารย์ผู้สอนทำการอัดวิดีโอทัศน์การสอนเนื้อหาต่าง ๆ ของตนเอง แล้วอัปโหลดวิดีโอทัศน์ลงในช่องทางที่นักศึกษาสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก จากนั้นมอบหมายให้นักศึกษาเรียนรู้เนื้อหาจากวิดีโอทัศน์ด้วยตนเองก่อนเข้าชั้นเรียนจริงเพื่อทบทวน ฝึกฝน และลงมือปฏิบัติ

64.7 % ของรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยส่วนใหญ่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบที่ 3 มากที่สุด อันดับรองลงมา 23.5 % คือรูปแบบที่ 1 การจัดการเรียนการสอนแบบถ่ายทอดสด (live) ส่วนรูปแบบที่ 2 พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 11.8

2.2 ปัญหาทางกายภาพของการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย

ปัญหาทางกายภาพของการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยที่พบมากที่สุด (38.7%) คือ ปัญหาอินเทอร์เน็ตไม่เสถียรขณะจัดการเรียนการสอน ปัญหานี้ส่งผลต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนขาดความต่อเนื่องกัน จึงกระทบกับเวลาในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และปัญหาที่พบอื่น ๆ เช่น ปัญหาสภาพแวดล้อมการเรียนของนักศึกษา (32.3%) และปัญหาความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียนของนักศึกษา (12.9%)

2.3 ปัญหาทางภาษาศาสตร์ของการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย

พบว่าปัญหาด้านการเขียนตัวอักษรจีน เป็นปัญหาที่พบมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง ค่าเฉลี่ย 28.6 % เนื่องจากเมื่อสอนหรือเรียนแบบออนไลน์ การสั่งการบ้านให้นักศึกษาคัดตัวอักษรภาษาจีนมีความซับซ้อนและยุ่งยากมากขึ้น ทำให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการเขียนตัวอักษรภาษาจีนได้อย่างไม่เต็มประสิทธิภาพ อีกสองปัญหาที่พบมากเป็นอันดับที่สอง มีค่าเฉลี่ยที่ 23.8% คือปัญหาการออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษา และปัญหาการนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียนไม่เต็มประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 3 การวัดและประเมินผลในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย

3.1 การปรับเปลี่ยนสัดส่วนของการวัดและประเมินผลในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย

พบว่า 58.8% ของรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยไม่มีการปรับเปลี่ยนสัดส่วนของการวัดและประเมินผล แต่มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการวัดและประเมินผล

สำหรับรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยที่มีการปรับเปลี่ยนสัดส่วนของการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 41.2% ซึ่งพบว่าอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ทำการปรับลดสัดส่วนของคะแนนสอบกลางภาคและปลายภาคให้น้อยลง เพื่อเพิ่มสัดส่วนของคะแนนการฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาจีน การทดสอบก่อนเรียน การสอบพูดปากเปล่า (Oral test) กระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้น ตั้งใจในการฝึกฝนภาษาจีนให้มากยิ่งขึ้น รวมถึงเพิ่มทักษะการค้นคว้า และเรียนรู้ด้วยตนเอง

3.2 ปัญหาที่พบจากการสอบในห้องเรียนจริง (Onsite) ในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย

รายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยส่วนใหญ่ยังคงมีการจัดสอบในชั้นเรียนจริง โดย 52.9% ของรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยไม่พบปัญหาจากการสอบในห้องเรียนจริง เนื่องจากเมื่อมีการจัดสอบในห้องเรียนจริง อาจารย์ผู้สอนสามารถเดินตรวจสอบความเรียบร้อยในห้องสอบได้อย่างทั่วถึง

3.3 ปัญหาที่พบในการสอบออนไลน์ (Online) ในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย

ปัญหาที่พบในการสอบออนไลน์มากที่สุดในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย คือ ปัญหาการคุมสอบ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 38.9% สาเหตุหลักเกิดจากการจัดสอบในรูปแบบออนไลน์ นักศึกษาทุกคนจะต้องใช้อุปกรณ์ในการสอบอย่างน้อย 2 เครื่อง เช่น อุปกรณ์เครื่องที่หนึ่งใช้สำหรับทำข้อสอบ อุปกรณ์เครื่องที่สองใช้สำหรับเปิดกล้องถ่ายทอดสดตนเอง ขณะทำข้อสอบ มักจะพบปัญหานักศึกษาจัดมุมกล้องในการถ่ายทอดสดตนเองขณะทำข้อสอบไม่ชัดเจน เช่น มุมต่ำเกินไป หรือสูงเกินไป ทำให้อาจารย์ผู้คุมสอบควบคุมได้ยาก ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง ปัญหา รองลงมา มีค่าเฉลี่ยที่ 22.2% ประกอบด้วยปัญหาอุปกรณ์และอินเทอร์เน็ต และปัญหาระบบที่ใช้จัดสอบ

ส่วนที่ 4 คุณภาพด้านผลการศึกษาของผู้เรียนในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย

การเปรียบเทียบคุณภาพด้านผลการศึกษาของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนรูปแบบผสมผสานในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่าคุณภาพด้านผลการศึกษาของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนรูปแบบผสมผสานในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย 47.1% เพิ่มขึ้น สาเหตุที่ทำให้คุณภาพด้านผลการศึกษาของผู้เรียนเพิ่มขึ้นเนื่องจาก 3 สาเหตุหลัก ได้แก่ 1. ผู้เรียนเฉพาะกลุ่มมีการปรับตัวในการเรียนได้ดี และมีความรับผิดชอบสูงสำหรับการเรียนออนไลน์และออนไลน์ จึงทำให้คุณภาพด้านผลการศึกษาของผู้เรียนอยู่ในระดับดี 2. ในบางรายวิชาภาษาจีนมีระบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในรูปแบบออนไลน์ รวมถึงสื่อการเรียนการสอนที่นักศึกษาสามารถศึกษาทบทวนได้ด้วยตนเองตลอดเวลา จึงทำให้การเรียนการสอนมีความยืดหยุ่น และสะดวกสบายมากขึ้น 3. บางรายวิชา มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเก็บคะแนนในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะภาษาจีนให้มากขึ้น

คุณภาพด้านผลการศึกษาของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนรูปแบบผสมผสานในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยที่ลดลงอยู่ที่ 41.2% ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากสาเหตุของการปรับตัวในการเรียนของผู้เรียนบางกลุ่มที่ยังไม่เคยชินต่อกระบวนการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสาน

รายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย

ส่วนที่ 1 สัดส่วนของการจัดการเรียนการสอน ลักษณะของรายวิชา และจำนวนนักศึกษาต่อตอนเรียน

1.1 กระบวนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีน ประกอบด้วยสัดส่วนของทักษะพิสัยต่อพุทธิพิสัย สำหรับในรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย พบว่า 62.5% ของรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัยมีการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งสัดส่วนทักษะพิสัยต่อพุทธิพิสัย 0:100 มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนในลักษณะของการบรรยายเชิงลึก อธิบายเนื้อหาสาระการเรียนรู้เฉพาะทางในรายวิชานั้น ๆ โดยผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้จากอาจารย์ผู้สอน หรือวีดิทัศน์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องเท่านั้น ส่วนสัดส่วนที่ 30:70 40:60 และ 50:50 เน้นการบรรยายเนื้อหาความรู้เฉพาะทางในเชิงลึก แต่ยังคงให้นักศึกษาได้ฝึกฝน และลงมือปฏิบัติเพื่อพัฒนาความรู้ภาษาจีน

1.2 สัดส่วนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสาน Online ต่อ Onsite ในรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย

การจัดการเรียนการสอนรูปแบบ Online 100% ของรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย อยู่ที่ค่าเฉลี่ย 28.6% ส่วนสัดส่วนการจัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสาน Online ต่อ Onsite ในรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัยอยู่ที่ค่าเฉลี่ยที่ 14.3%

1.3 จำนวนนักศึกษาต่อตอนเรียนสำหรับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสานในรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย

จำนวนนักศึกษา 30-39 คนและ 50-59 คน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 25% ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยของจำนวนนักศึกษาต่อตอนเรียนที่อยู่ในช่วงปกติ แสดงให้เห็นถึงแต่ละรายวิชาเหล่านี้ไม่ได้มีการปรับลด หรือปรับเพิ่มจำนวนนักศึกษาต่อตอนเรียนแต่อย่างใด เนื่องจากเป็นรายวิชาที่ต้องควบคุมคุณภาพในการสอน และการตรวจงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุด บางรายวิชามีนักศึกษาจำนวน 60-79 คนต่อตอนเรียน ค่าเฉลี่ยที่ 12.5%

ส่วนที่ 2 ลักษณะทางกายภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนรูปแบบผสมผสาน

2.1 ลักษณะ และรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย

100% ของทุกรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัยมีการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบถ่ายทอดสดพร้อมทั้งอัดวีดิทัศน์

2.2 ปัญหาทางกายภาพของการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย

ปัญหาพบมากที่สุดอันดับหนึ่งคือ ปัญหาอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนไม่เสถียร 53.8% ปัญหาที่พบมากเป็นอันดับสอง 38.5% คือ ปัญหาสภาพแวดล้อมการเรียนของนักศึกษาไม่พร้อม ปัญหาในลำดับที่สาม 7.7 % คือปัญหาที่เกิดจากตัวนักศึกษา เช่น ปัญหาของการไม่เตรียมความพร้อมในการศึกษาวีดิทัศน์เนื้อหานอกห้องเรียนมาก่อนเข้าชั้นเรียนจริง

2.3 ปัญหาทางภาษาศาสตร์ของการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย

พบว่า 35.7% ของรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัยพบปัญหาการนำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียนของนักศึกษาเป็นไปอย่างไม่เต็มประสิทธิภาพ ปัญหาที่พบบรองลงมาคือปัญหาการสื่อสารภาษาจีนระหว่างผู้สอนและผู้เรียน (28.6%) ผู้สอนใช้ภาษาจีนในการสื่อสารในชั้นเรียนออนไลน์น้อยลง ในขณะที่ตัวนักศึกษาก็มีการใช้ภาษาจีนโต้ตอบกับผู้สอนน้อยลงเช่นกัน จึงทำให้ลดโอกาสของการใช้ภาษาจีนในการสื่อสารระหว่างกัน ปัญหาการเขียนภาษาจีนของนักศึกษาอยู่ที่ค่าเฉลี่ย 21.4%

ส่วนที่ 3 การวัดและประเมินผลในรายวิชา

3.1 การปรับเปลี่ยนสัดส่วนการวัดและประเมินผลในรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย
สัดส่วนการวัดและประเมินผลในรายวิชาภาษาจีน ประกอบด้วย คะแนนสอบ คะแนนแบบฝึกหัด
คะแนนชิ้นงาน รวมถึงคะแนนการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน เป็นต้น

75% ของรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย ไม่มีการปรับเปลี่ยนสัดส่วนการวัดและประเมินผล สัดส่วน
การเก็บคะแนนหรือการสอบยังคงใช้สัดส่วนเดิม ปรับเปลี่ยนแค่รูปแบบวิธีการวัดประเมินผลเพียงเท่านั้น
สำหรับ 25% ที่เหลือของรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัยมีการปรับเปลี่ยนสัดส่วนการวัดและประเมินผลทั้งหมด
คือการเข้าชั้นเรียน เมื่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนไม่สามารถดำเนินการได้ตามปกติ จึงต้องปรับเปลี่ยน
สัดส่วนคะแนนในส่วนนี้เป็นการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ หรือเปลี่ยนเป็นการทำงานร่วมกัน

3.2 ปัญหาที่พบในการสอบในห้องสอบ (Onsite) ในรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย

25 % พบปัญหาการในระหว่างการสอบคือการให้ข้อมูลของอาจารย์ผู้คุมสอบ เมื่อนักศึกษาพบว่า
ข้อสอบมีปัญหา หรือไม่เข้าใจวิธีการทำข้อสอบภาษาจีน แต่เนื่องจากอาจารย์ผู้คุมสอบไม่ได้เป็นผู้สอนใน
รายวิชานั้น ๆ จึงไม่สามารถช่วยอธิบายเพิ่มเติมได้อย่างชัดเจน

3.3 ปัญหาที่พบในการสอบออนไลน์ (Online) ในรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย

ปัญหาที่พบมากที่สุดในการสอบออนไลน์ในรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย 40% คือ ปัญหาการคุม
สอบ เนื่องจากนักศึกษาต้องใช้อุปกรณ์ในการสอบหลายเครื่อง จึงทำให้การควบคุมการสอบเป็นไปได้ยาก
ปัญหารองลงมา คือ ปัญหาอินเทอร์เน็ตและระบบที่ใช้สอบ ปัญหาสภาพแวดล้อมและอุปกรณ์ในการสอบ ซึ่งมี
ค่าเฉลี่ยเท่ากันอยู่ที่ 30% ปัญหาเหล่านี้ส่งผลให้การสอบเกิดความล่าช้า และเสียเวลาทั้งผู้สอบและผู้คุมสอบ

ส่วนที่ 4 คุณภาพด้านผลการศึกษาของผู้เรียน

การเปรียบเทียบคุณภาพด้านผลการศึกษาของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนรูปแบบ
ผสมผสานในรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย พบว่าคุณภาพด้านผลการศึกษาของผู้เรียนลดลง 50 % เนื่องจาก
เนื้อหารายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัยมีความเฉพาะทางที่เจาะลึกลงด้านใดด้านหนึ่ง ต้องอาศัยความสนใจและ
ความตั้งใจในการเรียนของนักศึกษาเป็นอย่างมาก จึงทำให้นักศึกษาบางกลุ่มยังไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับ
สภาพแวดล้อมของการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสานได้มากนัก ในส่วนของคุณภาพด้านผลการศึกษาของ
ผู้เรียนเพิ่มขึ้นหลังการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนรูปแบบผสมผสาน 37.5% สำหรับนักศึกษาบางกลุ่มการ
ปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเรียนได้ดี จึงทำให้มีผลการศึกษาที่ดีขึ้น

ด้านที่ 2 ข้อดี ข้อจำกัด และข้อเสนอแนะของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบผสมผสานใน รายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยและเชิงพุทธิพิสัย

2.1 ข้อดีของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบผสมผสานในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย
และเชิงพุทธิพิสัย

- 1) ลดเวลาการเดินทางของทั้งผู้เรียนและผู้สอน
- 2) นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองได้ทุกที่ทุกเวลา นักศึกษามีเวลาเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น
- 3) สื่อประกอบการเรียนการสอนมีความหลากหลาย สื่อมีความทันสมัยและน่าสนใจ
- 4) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนักศึกษาทั่วถึง เน้นกิจกรรมที่ให้ทุกคนในชั้นเรียนเข้าไปมี
ส่วนร่วม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รับฟังข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของกันและกันอย่างมีเหตุผล
- 5) ประหยัดค่าใช้จ่ายเอกสารประกอบการเรียน
- 6) นักศึกษามีวินัยและความรับผิดชอบในการเรียนวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัยมากยิ่งขึ้น
- 7) ลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคระบาด

2.2 ข้อจำกัดของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบผสมผสานในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยและเชิงพุทธิพิสัย

- 1) ข้อจำกัดด้านอุปกรณ์และสิ่งแวดล้อมในการเรียน
- 2) การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนลดน้อยลง การเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ นักศึกษาบางกลุ่มมักจะไม่ให้ความร่วมมือในการตอบคำถาม
- 3) อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถตรวจสอบการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาได้ นักศึกษาบางกลุ่มไม่ให้ความร่วมมือในการเรียนรู้เตรียมความพร้อมด้วยตนเองก่อนเข้าชั้นเรียน ส่งผลให้นักศึกษาต้องอดทนกับความรู้ได้ช้าลง อาจารย์ผู้สอนจำเป็นต้องทำการอธิบายเนื้อหาซ้ำซ้อน
- 4) ปัญหาระบบอินเทอร์เน็ตและระบบที่ช่วยในการจัดการเรียนการสอนอื่น ๆ
- 5) ปัญหาด้านสุขภาพสายตาของผู้เรียนและผู้สอนแ่ย่งหลังจากการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ เนื่องจากใช้สายตาเพ่งที่หน้าจอคอมพิวเตอร์ติดต่อกันเป็นเวลานาน
- 6) เวลาในการเตรียมความพร้อมสำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบผสมผสานของผู้สอนและผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น
- 7) ข้อจำกัดด้านการนำเสนอหน้าชั้นเรียนและการแสดงบทบาทสมมติของนักศึกษา เมื่อนักศึกษาต้องนำเสนอรายงานหรือแสดงบทบาทสมมติในรูปแบบออนไลน์ มักจะแสดงศักยภาพได้อย่างไม่เต็มที่ ไม่สมจริง
- 8) ข้อจำกัดด้านการแก้ไขการออกเสียงภาษาจีนของนักศึกษา การเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ทำให้ผู้สอนแก้ไขการออกเสียงภาษาจีนที่ผิดของนักศึกษาได้อย่างไม่เต็มประสิทธิภาพ
- 9) ข้อจำกัดด้านการเขียนภาษาจีนของนักศึกษา เกิดจากการปรับเปลี่ยนรูปแบบในการส่งงานจากการเขียนเป็นการพิมพ์เป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ จึงทำให้นักศึกษาขาดทักษะการเขียนภาษาจีน
- 10) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาไม่ชัดเจน

2.3 ข้อเสนอแนะของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบผสมผสาน

- 1) รายวิชาภาษาจีนควรเพิ่มกิจกรรมหรือสื่อประกอบการสอนให้กระตุ้นผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากที่สุด ซึ่งสื่อการสอนควรเน้นเฉพาะเนื้อหาที่สำคัญของรายวิชานั้น ๆ สรุปใจความสำคัญประมาณ 5-10 นาที และควรคำนึงถึงความเหมาะสมกับระดับช่วงวัยของผู้เรียนทั้งทางออนไลน์และออนไซต์
- 2) กำหนดสัดส่วนที่เหมาะสมระหว่างการจัดการเรียนการสอนออนไลน์และออนไซต์ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยมีประสิทธิภาพมากที่สุด
- 3) กำหนดจำนวนนักศึกษาใน 1 ตอนเรียนไม่ควรเกิน 30 คน เพื่อการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด
- 4) การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบผสมผสานเหมาะสำหรับนักศึกษาที่มีความรับผิดชอบ เชื่อสัตย์ มีวินัยในการบริหารจัดการเวลาเรียน
- 5) ผู้สอนควรมีความยืดหยุ่นในเรื่องวิธีการสอนหรือการกำหนดเวลาในการเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละกลุ่ม
- 6) การกำหนดสัดส่วนการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานในรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย อยู่ที่ความเหมาะสมในสัดส่วน 50:50 (Online ต่อ Onsite)

สรุปและอภิปรายผล

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนรูปแบบผสมผสานส่งผลต่อคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์จากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1.1 สัดส่วนของการจัดการเรียนการสอน ลักษณะของรายวิชา และจำนวนนักศึกษาต่อตอนเรียน

ในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย และพุทธิพิสัย ต่างประกอบด้วยสัดส่วนเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ทักษะพิสัยและพุทธิพิสัย ซึ่งสัดส่วนของแต่ละรายวิชาส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สามารถสรุปได้ว่ารายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยมีสัดส่วนทักษะพิสัยมากกว่าพุทธิพิสัย จึงส่งผลให้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นการลงมือปฏิบัติและฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน มากกว่ารายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย ซึ่งสอดคล้องกับโมเดลการสอนของหวางรู่เฟิง (Wang, 2020) ที่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยประสบปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีน โดยเฉพาะการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ส่วนในรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย พบว่ามีการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานในรูปแบบ Online มากกว่ารูปแบบ Onsite แต่ผลกระทบหรือปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางภาษาศาสตร์ของนักศึกษาเท่ากับรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัย สำหรับรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยพบว่าจำนวนนักศึกษาต่อตอนเรียนสำหรับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสานส่วนมากอยู่ที่ 30-39 คน ซึ่งสรุปได้ว่าเป็นจำนวนที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีน จำนวนนักศึกษาในแต่ละตอนเรียนจะส่งผลต่อการเรียนรู้ หากจำนวนนักศึกษาต่อตอนเรียนในรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยน้อยก็จะทำให้นักศึกษาทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียนได้อย่างทั่วถึง ส่วนรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัยพบว่าจำนวนนักศึกษาต่อตอนเรียนโดยส่วนใหญ่จะอยู่ที่ 30-59 คนโดยประมาณ ซึ่งเหมาะสมกับธรรมชาติของกระบวนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัย เนื่องจากเป็นรายวิชาที่เน้นการทำความเข้าใจในเนื้อหามากกว่าการฝึกทักษะการสื่อสาร และยังเป็นรายวิชาที่สามารถรวมกลุ่มนักศึกษาในแต่ละตอนเรียนเพื่อเรียนในเวลาเดียวกันผ่านช่องทางออนไลน์

1.2 ลักษณะทางกายภาพในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนรูปแบบผสมผสาน

โดยส่วนมารายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยมีการใช้รูปแบบของการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบอาจารย์ผู้สอนทำการอัดวิดีโอทัศน์การสอนเนื้อหาต่าง ๆ ของตนเอง จากนั้นมอบหมายให้นักศึกษาเรียนรู้เนื้อหาจากวิดีโอทัศน์ด้วยตนเองก่อนเข้าชั้นเรียนจริงเพื่อทบทวนและลงมือปฏิบัติ ส่วนทุกรายวิชาภาษาจีนเชิงพุทธิพิสัยใช้รูปแบบการสอนแบบถ่ายทอดสดพร้อมทั้งอัดวิดีโอทัศน์ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานนั้นจะยังคงไม่แน่นอน ก็ไม่จำเป็นต้องหารูปแบบที่ชี้เฉพาะตายตัวว่าช่วงใดควรใช้วิธีการเรียนแบบออนไลน์ แต่สิ่งที่ควรคำนึงถึง ควรเป็นความพร้อมด้านสื่อ เนื้อหา แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ทางสถานศึกษาสามารถจะจัดสรรให้กับผู้เรียนได้ เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการปรับตัวให้เข้ากับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสาน ดังที่หวางรู่เฟิง (Wang, 2020) เสนอโมเดลการสอนแบบใช้วิธีที่ผสมผสาน ประกอบด้วยการสอนแบบถ่ายทอดสดก่อนเรียน การสอนแบบถ่ายทอดสดในระหว่างเรียน และการสอนแบบถ่ายทอดสดหลังเรียน

ปัญหาทางกายภาพในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยและพุทธิพิสัยที่พบ 3 อันดับแรก มีดังนี้ ปัญหาอินเทอร์เน็ต ปัญหาสภาพแวดล้อมในการเรียนของนักศึกษาไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ และปัญหานักศึกษาไม่เรียนรู้ด้วยตนเอง คณะผู้วิจัยแนะนำให้ผู้สอนปรับใช้วิธีการหรือรูปแบบในการออกแบบสื่อการสอน เพิ่มกิจกรรมที่มีการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือผู้เรียนกับผู้เรียนเอง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อนรรฆ สาสุข (Sasuk, 2013) ที่เน้นความสำคัญของการให้ความร่วมมือของผู้เรียน เรียนรู้อย่างมีความสุข บรรยากาศในชั้นเรียนสนุกสนาน ส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีขึ้นต่อรายวิชา

ปัญหาทางภาษาศาสตร์ของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่พบมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ปัญหาด้านการเขียนตัวอักษรจีน ปัญหาด้านการนำเสนอรายงานของผู้เรียน และปัญหาการสื่อสารภาษาจีนระหว่างผู้สอนและผู้เรียน แนะนำให้ผู้สอนเพิ่มกิจกรรมประกอบการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นทักษะด้านการเขียนภาษาจีน สำหรับการนำเสนอรายงาน รวมถึงการสื่อสารภาษาจีนของผู้เรียนแนะนำให้ผู้สอนสาธิตการนำเสนอรายงานที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของถาวร ทิศทองคำ (Thittongkam, 2017) ที่มีต่อการออกแบบการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานคือความท้าทายของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ดังนั้นจึงควรมีการดำเนินงาน รวมถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานที่เป็นระบบและมีความชัดเจน

1.3 การวัดและประเมินผล

สัดส่วนในการวัดและประเมินผลไม่ได้ส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสาน หากแต่มีการปรับเปลี่ยนวิธีการวัดและประเมินผลในบางรายวิชาให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา คณะผู้วิจัยเสนอแนะให้รายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยและพุทธิพิสัยสามารถดำเนินการวัดและประเมินผลในส่วนของการจัดสอบกลางภาคและการสอบปลายภาค ที่เน้นประเมินองค์ความรู้ทั้งหมดของรายวิชา ควรจัดในรูปแบบการสอบในห้องเรียนจริง เพื่อให้ผู้คุมสอบหรืออาจารย์ประจำวิชาสามารถควบคุมการสอบอย่างทั่วถึง และป้องกันการทุจริตในการสอบ แต่สำหรับการวัดและประเมินผลในรูปแบบการทดสอบย่อยระหว่างบท เช่น แบบทดสอบหลังเรียน หรือ Quiz ประจำบท แนะนำให้จัดสอบในรูปแบบออนไลน์ได้ เพื่อความสะดวกในการจัดสอบ และสามารถตรวจให้คะแนนพร้อมให้ข้อเสนอแนะผู้เรียนได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ที่สร้างสรรค์ของหยิน โฮ่วชิง (Yin, 2020) ที่กล่าวว่าควรปรับเปลี่ยนวิธีการประเมินการเรียนการสอน รวมถึงปรับวิธีการประเมินให้เข้ากับรายวิชานั้น ๆ โดยเน้นบทบาท และกิจกรรมของรายวิชาเป็นหลัก

1.4 คุณภาพด้านผลการศึกษาของผู้เรียน

คุณภาพด้านผลการศึกษาของผู้เรียนมีทั้งเพิ่มขึ้นและลดลง ด้วยปัจจัยที่ต่างกัน กล่าวคือ การจัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสานเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ที่แตกต่างไปจากรูปแบบเดิมที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าชั้นเรียนเพื่อทำกิจกรรมภายในชั้นเรียนให้เสร็จสิ้นภายในชั่วโมงเรียนนั้น ๆ แต่เมื่อผู้สอนปรับเปลี่ยนวิธีการมอบหมายภาระงาน ให้อยู่ในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ผู้เรียนบางกลุ่มเกิดความสับสน และไม่สามารถปรับตัวในสถานการณ์ดังกล่าวได้ ด้วยเหตุผลนี้ทำให้คุณภาพด้านผลการศึกษาของผู้เรียนลดลง แต่สำหรับผู้เรียนบางกลุ่มที่สามารถปรับตัวเข้ากับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสานได้ มีวินัยในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อการงานที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี คุณภาพด้านผลการศึกษาของผู้เรียนกลุ่มนี้จึงเพิ่มขึ้น มีความสอดคล้องกับคริสเตียน มุลเลอร์ (Muller, 2012) ที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีการปรับตัวและยอมรับเครื่องมือการเรียนรู้แบบออนไลน์ได้เป็นอย่างดี แต่ควรได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง เพราะระหว่างการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสานมักพบปัญหาทางเทคนิคที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพด้านผลการเรียนรู้

2. เพื่อศึกษาข้อดีและข้อจำกัดของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนผ่านรูปแบบผสมผสานครั้งนี้ได้รวบรวมความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนและนำมาวิเคราะห์เพื่อสรุปหาข้อดี ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนรูปแบบผสมผสานเพื่อส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการปรับใช้รูปแบบผสมผสานในการจัดการเรียนสอนภาษาจีน

2.1 ข้อดีของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนรูปแบบผสมผสาน

- 1) ประหยัดเวลาเดินทาง เพิ่มเวลาผลิตผลงานวิชาการ
- 2) มีอิสระในการเรียนรู้ภาษาจีน เรียนรู้ด้วยตนเองได้ทุกที่ ทุกเวลา

- 3) เพิ่มความหลากหลายของสื่อการสอนภาษาจีน
- 4) ผู้เรียนและผู้สอนสามารถสื่อสารกันได้อย่างทั่วถึง
- 5) ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเรียนรู้รูปแบบผสมผสาน

ซึ่งมีความสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของประพนธ์ คล้ายศรี (Klaysri, 2016) ที่กล่าวว่า การนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามกระบวนการขั้นตอนที่ชัดเจน และยังสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องอย่างอิสระ

2.2 ข้อจำกัดของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบผสมผสาน

1) เตรียมความพร้อมด้านอุปกรณ์การเรียน การเตรียมสอน และสภาพแวดล้อมในขณะจัดการเรียนการสอน

- 2) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนลดน้อยลง
- 3) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนมีข้อจำกัดต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาภาษาจีน
- 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาเกิดความคลาดเคลื่อน
- 5) ทักษะการเรียนรู้และทักษะการสื่อสารภาษาจีนของผู้เรียนพัฒนาได้อย่างไม่เต็มประสิทธิภาพ

มีความสอดคล้องกับความคิดเห็นของณ ฤทัย จันทร์ทัพ (Chanthap, 2019) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนบางคนแสดงความกังวลในเรื่องของทิศทางที่ไม่ชัดเจนของเนื้อหาหลักสูตรออนไลน์ การเข้าถึงระบบออนไลน์ รวมถึงแหล่งทรัพยากรออนไลน์ที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้

2.3 ข้อเสนอแนะของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบผสมผสาน

- 1) สร้างสื่อการสอนกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ
- 2) กำหนดสัดส่วนในการจัดการเรียนการสอนรูปแบบผสมผสาน Online ต่อ Onsite ให้เหมาะสม
- 3) ให้ผู้เรียนและผู้สอนตระหนักถึงความมีวินัยและความรับผิดชอบ

จากข้อเสนอที่กล่าวข้างต้นมีความสอดคล้องกับผลการประเมินแนวทางการเรียนรู้ผสมผสานสำหรับการเรียนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาของคริสเตียน มูลเลอร์ (Muller, 2012) กล่าวว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ยอมรับเครื่องมือการเรียนรู้แบบออนไลน์ได้เป็นอย่างดี โดยสัดส่วนที่ประกอบด้วยเนื้อหาออนไลน์อยู่ระหว่าง 30-50% ถือว่าเป็นการผสมผสานการเรียนรู้ที่ลงตัว ผู้สอนยังสามารถปรับวิธีการสอน หรือเพิ่มเทคนิคการสอนที่น่าสนใจในแต่ละสัปดาห์เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาได้อีกด้วย ดังที่วลัย ตันติวิชญ์โกศล (Tantiwitkosol, 2017) ได้จัดรูปแบบกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานด้วยเทคนิค GRIS เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยให้กับผู้เรียน ผลปรากฏว่า ผู้เรียนมีความสามารถด้านการอ่านที่คล่องแคล่วขึ้น อีกทั้งมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยรูปแบบกิจกรรมนี้

จากการวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบผสมผสานระดับอุดมศึกษา คณะผู้วิจัยเห็นว่าสามารถนำไปต่อยอดวิเคราะห์รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบผสมผสานในระดับการศึกษาชั้นอื่น ๆ สามารถวิเคราะห์เป็นประเด็นย่อย ๆ เพื่อหาแนวทางที่จะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อวงการการศึกษาภาษาจีนในประเทศไทย และสามารถศึกษาเพิ่มเติมในมุมมองของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบผสมผสานว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นในแต่ละรายวิชาภาษาจีนเป็นอย่างไร เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดไวรัสโควิด 19 ทำให้เกิดความท้าทายเป็นอย่างมากในวงการการศึกษาทั่วโลก จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบผสมผสาน

ระดับอุดมศึกษา พบว่าการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีนของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย นั้นมีระบบการจัดการเรียนการสอนบางประการที่เหมือนกัน และบางประการมีความแตกต่างกัน โดยการวิจัย ครั้งนี้มีการวิเคราะห์สรุปหาข้อดี ปัญหาที่พบ และข้อจำกัดในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบ ผสมผสานเพื่อปรับสัดส่วนให้เหมาะสมตามรายวิชาและเนื้อหาของรายวิชาภาษาจีน อีกทั้งเพื่อให้ผู้สอนและ ผู้เรียนทราบถึงข้อดี รู้เท่าทันข้อจำกัด และปัญหาที่พบ ใช้ในการเตรียมพร้อม ปรับตัว มุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์ สูงสุดต่อการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีน อย่างไรก็ตามการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนเชิงทักษะพิสัยและเชิง พุทธิพิสัยผ่านการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบผสมผสานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด จำเป็นต้องอาศัยความ รับผิดชอบที่ค่อนข้างสูง ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องบริหารจัดการเวลาในการเรียนด้วยความมีวินัย เพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดต่อตัวผู้เรียน เช่นเดียวกับผู้สอนที่ต้องปรับตัวและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องสำหรับการเตรียม ความพร้อมในทุกด้าน ๆ สำหรับผู้ที่สนใจหากได้ศึกษาข้อค้นพบของผลวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำความรู้ไปต่อ ยอดหรือประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

References

- Budnampetch, N. (2021). The Development of Integrated Remedial Learning Model with Cooperative Learning and Story- Based Teaching Techniques to Enhance Chinese Language Learning Ability of High School Students. *Innovative distance learning e- journal*, 52-67 (In Thai).
- Chanthap, N. (2019). EFL Undergraduates' Opinions towards the Effectiveness of a Blended Learning Integrated Instruction in the Fundamental English Course. *Narkbhutparitat Journal Nakhon Si Thammarat Rajabhat*, 11(3), 45-50 (In Thai).
- Klaysri, P. (2016). *Teaching and learning model development using blended learning concepts with metacognitive concepts for students of the Faculty of Education Rajabhat University in the Northeast*. Bangkok: Curriculum and Teaching College of Education Dhurakij Pundit University (In Thai).
- Liu, L. M. (2020). Online and offline blended learning will become the new normal of education. *Digital teaching in primary and secondary schools*, 26-28.
- Muller, C. (2012). Experiences and evaluation of a blended learning concept for learning Chinese in higher education. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 34, 158-163.
- Sasuk, A. (2013). *A Study of the Achievement of Blended Learning to Promote Class Participation and Change Attitudes of Mathayomsuksa 4 Students in the Subject D 31101 Information Technology*. Bangkok: Faculty of Education Kasetsart University (In Thai) .
- Tantiwitkosol, W. (2017). *The development of a blended learning activity model using GRIS techniques to promote reading ability in Thai*. Bangkok: Department of Educational Technology graduate school Silpakorn University (In Thai).
- Thittongkam, T. (2017). Blended Learning for English Skill Development. *Journal of Research and Development Institute of Bansomdejchaopraya Rajabhat University*, 2(1), 12-21 (In Thai).

- Wang, R. F. (2020). An Analysis of Online Teaching Models for Chinese Language Skill Courses during a Period of Epidemic Prevention and Control. *Chinese Teaching In The World*, 34(3), 300-310.
- Yin, H. Q. (2020). Online teaching and creating a new normal in teaching. *Journal of Schooling Studies*, 17(3), 72-74.